

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 16 października 2013 r.
(OR. en)**

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2011/0195 (COD)**

**14669/13
ADD 1 REV 1**

**CODEC 2247
PECHE 444**

NOTA DO PUNKTU I/A

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 i uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 639/2004 i decyzję Rady (WE) nr 2004/585
(pierwsze czytanie)

- Przyjęcie
- a) stanowiska Rady w pierwszym czytaniu
- b) uzasadnienia Rady

= Oświadczenia

Oświadczenie Rady w sprawie planów wieloletnich

Rada zobowiązuje się do pracy z Parlamentem Europejskim i Komisją na rzecz rozwiązania kwestii międzyinstytucjonalnych i uzgodnienia działań, które uwzględniałyby sytuację prawną zarówno Parlamentu, jak i Rady, by uproszczyć opracowanie i wprowadzenie planów wieloletnich na zasadach priorytetowych zgodnie ze wspólną polityką rybołówstwa.

Rada proponuje ponadto ustanowienie międzyinstytucjonalnej grupy zadaniowej z myślą o określeniu najodpowiedniejszego sposobu dalszego działania.

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gromadzenia danych

Parlament Europejski i Rada zwracają się do Komisji o przyspieszenie przyjęcia wniosku zmieniającego rozporządzenie UE 199/2008, tak aby zasady i cele gromadzenia danych, które mają podstawowe znaczenie dla wsparcia zreformowanej wspólnej polityki rybołówstwa i są zawarte w nowym rozporządzeniu dotyczącym reformy wspólnej polityki rybołówstwa, mogły jak najszybciej zostać zastosowane w praktyce.

Oświadczenia Komisji

Dot. art. 18

(w odniesieniu do ust. 1 i 3) Komisja podkreśla, że upoważnienie Komisji do przyjmowania – w drodze aktów wykonawczych lub delegowanych – środków określonych we wspólnych zaleceniach państw członkowskich nie może naruszać uprawnień dyskrecjonalnych Komisji do przyjmowania takich aktów.

(w odniesieniu do ust. 7) Zdolność państw członkowskich, mających bezpośredni interes w zarządzaniu, do przygotowania wspólnych zaleceń nie może naruszać wyłącznego prawa inicjatywy przysługującego Komisji w odniesieniu do przedkładania wniosków w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa.

(w odniesieniu do ust. 8) W świetle art. 2 ust. 1 TFUE ustęp 8 nie może być rozumiany jako automatyczne upoważnienie państw członkowskich, ze względu na brak innych przepisów unijnych, do przyjmowania prawnie wiążących aktów w dziedzinie, w której Unia ma wyłączną kompetencję. Jeżeli Komisja uzna, że takie akty są niezgodne z celami wspólnej polityki rybołówstwa, państwa członkowskie powinny podjąć działania zgodnie z zasadą lojalnej współpracy w celu usunięcia wszelkiej niezgodności z prawem Unii.

Dot. części VI, a w szczególności art. 28 ust. 3

Przepisy części VI dotyczące polityki zewnętrznej nie wpływają na ważność decyzji Rady lub wytycznych negocjacyjnych Rady dla Komisji zgodnie z art. 218 TFUE ani porozumień zawartych z państwami lub organizacjami trzecimi zgodnie z art. 218 TFUE.

Dot. art. 47 ust. 2 część druga

Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego aktu prawnego. Odwołanie do tego przepisu musi być związane z konkretną potrzebą odstąpienia od zasady, zgodnie z którą Komisja może przyjmować projekt aktu wykonawczego, w przypadku gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, nie można postrzegać korzystania z akapitu drugiego lit. b) jedynie jako „swobody decyzyjnej” prawodawcy, lecz przepis ten należy interpretować w sposób zawężający, a w związku z tym korzystanie z niego musi być uzasadnione.
